

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri.

Udgaar i et Antal af 1600 Eksempl.
til alle Hjem i Allinge-Sandvig.
Ølser, Rutsker, Rø og Klemensker

Nr. 432

Freitag den 6 Januar 1922

10de Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
trykkes i et Antal af mindst 1600 Eksempl.
og forsendes gennem Postvesenets eller ved
vore Bud i Allinge, Sandvig, Ølser, Ruts-
sker, Rø og Klemensker

„Nord-Bornholms Ugeblad“
har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
oplæger gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“
udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvaarlig.

Ærede Læser!

Virk for vort Blads Udbredelse, skaf os flere Abonnenter i det nye Aar, flere Annoncer, saa vi kan udvide Læsekredsen og arbejde hen til at faa Bladet til at udgaar 2 Gange ugentlig. Husk paa, at den Krone, Bladet koster halvaarlig, kun dækker Forsendelsesudgifterne, saa Nordbornholms Ugeblad maa betegnes som Danmarks billigste Blad.

Januar.

Vidt over Byer, Skove og Vande
ringer Klokker i alle Lande,
hilser jublende Tidens Søn.
Hilser Drengen med Malmets Tale
Nytaarets ældste, som nu skal befale.

Hans er den første gryende Stime
af Dag, der tændes i Løftets Time
med tusinde Ønskers varme Glød.
Med Haab og Tanker,
Længsler og Drømme
de gode Norner hans
Daabsdragt sømme.

Løftbarnet med Øjne saa klare,
ældst i tolvlænket Søskeneskare,
løftes paa Sol skjold af Kronos selv.
Bort nu Vintermørket maa flygte,
den unge, den stærke sit
Hverv vil røgte.

Smilende Feer ham Gaver rækker,
unge og gamle Armene strækker,
straalende Luftslot har de ham rejst.
Hil dig, du Barn af Tro og Haaben,
du holder Porten til Lykken aaben.

Glædeshymmer man til dig sjunger,
Toner bruser og Klokker runger,
Hjertet banker af nyvakt Haab.
Man din Vugge af Ønsker bygger
og med Lykkegulds Glans
den smykker.

Løftbarn! Er du et Haab blot
der sviger,
er du en Dag, der for
Skygger viger,
er du os Mennesker dog saa kær!
Hil dig, du Boble, der lyser
og — brister,
Troen paa dig saa nødig vi mister.
E. K. V.

Hjemmets Hygge i Mørketiden.

Efteraars og Vinterdekoration i Stuerne.

—x—
Friske Blomster er dyre og holder ikke længe nu i Stuerne, men med lidt Skønhedssans kan man ogsaa pynte op i sine Stuer, selv om man maa benytte tørrede Sager, blot man aldrig anvender noget, der er kunstigt farvet. Kunstige Blomster vil vi slet ikke nævne her i denne Artikel om Stuenes Skønhed og Hygge i Efteraars- og Vintertiden.

Lyng er saa anvendelig til Krukker og Kummer, og den kan opbevares et helt Aar med sit friske, nyplukkede Udseende, naar man præparerer den saaledes: Der blandes 10 Dele Vand i 1 Del Saltsyre, men kom Vandet i Saltsyren — og ikke omvendt, for ellers gør det et syndigt Spektakkel. Hver Stilk dryppes deri, saa alle Blomsterne bliver vaade. Saa er de færdige og kan anbringes, hvor man vil.

Spirende Hvede kan man anvende altid. De grønne, friske Straa tager sig nydelige ud, saavel i Urtepotter og smaa Skaale som i alle mulige Slags Blomsterkurve og Beholdere. I lange Urtepotter mellem dobbelte Vinduer ser det ogsaa nydeligt ud. Man saar Hveden i Jord (drysser den ned med en ubetydelig Smule Jord ovenpaa) og i Løbet af meget kort Tid har man det kønne grønne at se paa. Lægger man Hveden i Blød i lunket Vand først, ca. 1 Døgn, bliver den endnu kønere og grønnere og kommer frem paa 4—5 Dage.

— En henrivende lille Plante er Lykkekløver. Den kan saas i Urtepotter, og de regelmæssige findelte Blade er smykkede med en rødbrun Tværstrib, Blomsterne er smukke karminrøde og udvikles paa sirlige Stængler i stort Antal. Man lægger de smaa Løg i Urtepotter — med almindelig god Jord — 1 a 2 Tommer dybt, 3—5 i hver Urtepotte; Potterne maa helst stilles lyst og ikke allfor varmt, navnlig i Begyndelsen. Jorden maa holdes jævnt fugtig, men ellers er der ingen Vanskeligheder at overvinde. Man kan plante dem hele Vinteren til langt hen paa Foraaret, men jo før man planter dem, jo før faar man Fornøjelse af de smukke Blade og Blomster. Plantens Hjem er Meksiko, og smukt udviklede Eksemplarer kan opnaa en Højde af 25 cm.

Saa er der Blomster uden Vand, de rigtfarvede Evighedsblomster, ligefra citrongult til bronzebrunt og Purour, ser udmærket ud i japanske Kurve. De hvidglinsende Judaspøge i en Lerkrukke lyser op i en mørk Krog, naar de ikke stilles for tæt, men staar frit. Jødekirsebær med de store rød-gule Bælge staar udmærket til de

allerfleste Nuancer i Møblementet. Bronzebrune Egegrene i store Vaser eller Krukker kan i Omgivelser, der svarer til deres Farvetone, se brilliant ud. De store blaa Tidsler ser ogsaa glimrende ud i Krukker og Vaser, navnlig hvis disse staar paa Gulvet. Fyrre- og Grangrene i store Vaser gør altid megen Effekt.

— Blandt de mange Blomsterløg skal nævnes Vidunderløget, en Knold der købes om Efteraaret og lægges paa et Bord eller en Hylde, dog helst i Vinduskarmen. Den blomstrer da stadig tør, sædvanlig med smukke lilla Blomster; naar den er afblomstret faar den en Hviletid og kan da som Regel benyttes mindst en Gang til.

Fleuriste.

Spis Øllebrød!

—o—
En kendt Professor skriver, at vi lever for godt, og at det er sundere at spise Øllebrød hver Dag!

Mel. Gorm den gamle sad i Halle.

Lammesteg kan være lækker, men Forstanden tit den svækker, og af Flæsk og gule Ærter faar de danske svage Hjerner! Af en kraftig Kotelet faar man daarlige Aandedræt, men man undgaar Aandenød, blot man spiser Øllebrød.

Hønsesuppe, Kløseboller Gigt og Podagra forvolder. Sild med Sovs og med Persille tit kan være Grund til Dille. Hummer, der er særlig fed, Kummer gi'r i Kærlighed, men en Jomfru bliver sød, blot hun spiser Øllebrød.

Fisk med Sennepssovs min sandten Aarsag er tit megen Skranten. Julekage, Kiks og Klejner gi'r os Vorter eller Frejner, Af Ragout og Kalvesteg, kan man bli' nervøs og bleg. Ja, men Kinden bliver rød, blot man spiser Øllebrød.

Oksesteg og Peberroden gi'r os Knyster under Foden: Der bli'r sagt man skaldet bliver af at spise Æbleskiver, Kalveknæ og Hareskaar man af Sagovælling faar. Bændelorm man faar af Grød. Nej; Hurra for Øllebrød!

„Hors. Ugerevu“.

Paa Fodtur gennem Europa.

Servus fortæller om sine Dagbogsoptegnelser og Minder.

(Kun for Nordbornholms Ugeblad)

—x—

Vi havde sovet for længe. Klokken var henad 8 da vi vækkedes ved Lyden af Stemmer. Det var Arbejderne, der i en nærliggende Vinmark var ved at skære Druer. Solen havde gennembagt os, saa vi var helt matte. Selvpogivende saa vi os om efter lidt Skygge. — Et Stykke derfra var en Dalsænkning med en gammel romersk Bro-

hvelving over en udtørret Flod: vi samlede vort Tøj og vor Mad sammen og gik derned, og skønt der vrimlede med store, nysgerrige Fiiben, var vi dog glade for den Smule Skygge. Hvelvingen gav os, medens vi klædte os paa og spiste vor Mad. Vand var der intet af, men Vindruerne læskede vor Tørst, og forholdsvis veltillpasse drog vi videre.

Atter ligger Campagnens soltørrede Stubmarker og afsvedne Græsletter foran os. Ingen Huse, kun hist og her ligger en Sivhytte, der nærmest ligner en Høstak, og hvori Landarbejderen frister en kummerlig Tilværelse. Det er blevet Middag. Solens glødende Kugle gennembager os paa det ubarmhertigste; vi lider begge Tørstens Kvaler og slæber os fremad i Haab om at møde en Cantina eller blot en Kilde, hvor vi kan læske de tørre Ganer og bade vor solbrændte Hud.

Vild Timian, Baldrian og Kørvel staar langs Vejen med afsvedne Stængler og fylder vore Lunger med en ubehagelig, bedøvende, krydret, skarp Lugt, der gør Hovedet tungt og angriber Nerverne. Vi ægger hinanden op i indædt Raseri og sætter Farten op i Haab om at den anden ikke kan vinde med.

Lidt efter lidt sløvedes vi. Bedst var det maaske at klæde sig af, lægge sig ned, faa Solstik og dø.

Vilde Feberfantasier melder sig: Det er Aften, og vi kommer til en Flod. En Mand færges os over. Hvor skal I hen, siger han. — Til Roma, det gamle Roma. — Han nikker og følger os paa Vej. Længe gaar vi. Saa standser vi foran en Skrænt. Der er en ældgammel Hvelving, og slidte Trin fører gennem denne ned i Dybet. — Katakombe, siger den fremmede. Vi stiger ned, men i det svage Lys skimter jeg en Inskription: „Her lukkes alt Haab ude“. — Nielsen! raaber jeg og vil tilbage. — Nielsen! — Men vor Fører spærre Indgangen. Maanen skinner paa hans spidse Næse. Den skarpe Profil. Jeg har set den før. Det er — Dante! —

Der lyder et Bulder som fra tusinde Hove. En lang Støvsky dukker op ude paa Steppen. Vi staar som lammede, maabende. Bulderet og Støvskyen nærmer sig hurtigt, som et Uvej. Vi skimter Heste, mørke og lyse, — i strakt Karriere vælter Massen henimod os, knuser os under Hovene. Dog nej, i sidste Øjeblik svinger Hundrede af galopperende Heste i rasende Fart og med fremstrakt Hals i en Bue udenom os og videre frem over Sletten. Vi er indhyllet i Støvskyen, men frelst. Langsomt dør Bulderet bort og forsvinder. Vi samler den sidste Rest af Energi og slæber os videre. Ogsaa vi er i Begreb med at blive vanvittige — af Tørst.

Atter en udtørret Flod. Men et Slykke fremme er der en Pyt Vand i Bunden. Langs Randen er en dyndet Masse æltet af talrige Hove,

men Synet af Vand gør os ikke kræsne, — kun for at hindre det slimede Kryb i at forville sig op i vor Mund, tog vi vore Lommeklæder og benyttede som Si, og slubrede saa det varme, stillestående og bakteriefyldte Vand i os.

Hvor var det dejligt. Ogsaa Ansiget og Hals blev vasket, og bagefter studerede vi Dammens Dyreliv og blev ækle ved det.

Videre frem. Tørsten var foreløbig slukket, nu meldte Sulten sig, men først henad Aften naaede vi en gammel Herregaard med Vaabenskjold over den gamle Portal, et Sværd og et Spyd over kors hang ovenover. Ellers var alt gammelt og forfaldent, særlig Udhusene. Vi gik derind, men Dørene var stængt til Stuerne og ingen svarede, da vi bankede paa. Saa gik vi op ad den brede Stentrappe til 1ste Sal. Her var en Dør aaben og vi masede ind. En ældre Mand og en skrap Kone sad derinde.

— Vi er sultne, giv os noget at spise, sagde jeg.

Manden rystede paa Hovedet og Konen brugte Mund.

— Pane, pane, raabte jeg og følte, at fik vi ikke Mad her, maatte vi omkomme.

Der maatte da være noget spiseligt paa Gaarden, og vi gik selv rundt og saa efter, fulgt af Konens Protest.

Paa en Hylde over en Dør opdagede Nielsen to store Hvedebrød. Konen maatte tage et ned og skære os nogle forsvarlige Skiver. Andet og mere kunde vi ikke faa.

Saa smed vi nogle Soldistykker paa Bordet — vilde ikke ruinere Herskabet — og forsvandt ned ad Trappen, gumlende paa vort Brød. Vand forsynede vi os med i Gaarden, slæbte os ned bag Laden og laa længe hen i en Døs.

Henad Aften gik vi videre, haabende at paa en By eller en Alberg, hvor vi kunde faa Mad og en god Seng; men Skæbnen undte os det ikke saa vel. Langt ude paa Steppen saa vi ridende Hyrder drive Kreaturerne hjem, selv stillede vi vor Sult ved Brombær og lagde os endelig til Ro under et Par Oliventræer, der stod ved et delvis udtørret Vandløb.

Tidligt næste Morgen vækkedes jeg ublidt ved at noget nappede i mig. Jeg stak Hovedet ud af Soveposen og fik frigtort Armene. En stor, hvidgul Okse stod bøjet over mig og prustede mig i Ansigtet. — Den var i Begreb med at æde min Seng, d. v. s. det Græs, som jeg om Aftenen havde samlet til Leje. Den kunde have traadt mig til Plukfisk eller vædret mig med sine store Horn, medens jeg laa der som et Kryb ved dens Klove, men heldigvis var den ligesaa godmodig som den var stor, og da den havde ædt min Overdyne, gik den græssende videre.

— Jeg rejste mig op og purrede Nielsen, thi en Hjord Okser græs-

sede om os, og man kunde jo aldrig vide sig sikker. Et Stykke derfra saa vi en lignende Kraal eller Kvægfold som den, vi forleden stiftede Bekendtskab med. Maaske var der Folk, og vi kunde købe lidt Mælk.

Vi traf dog ingen, og sknffede vendte vi tilbage og fortsatte vor Vandring. — Solen brændte endnu ikke saa hedt og Egnen blev mere bakket. Der ligger en nyopført Villa ved Vejen. Vi gaar derhen. Den er aflaaet og ubeboet, Beboerne flygtet for Sommerens Brand. I den lille Have staar Gulerødder og vi finder en Brønd, hvor vi ved Hjælp af en Konserverdaase og Seglgarn forsigtigt hejser de klare Draaber op. Aldrig har vist Brøndvand smagt os saa lifligt, og vi drak saa meget vi kunde orke, vaskede og pjaskede og spiste Gulerødder.

Men Maven længtes efter anden Kost, vi maatte videre. I det fjerne saa vi Albanerbjergene, saa var Roma ikke langt borte. Ingen Mennesker møder vi paa vor Vej, ingen Vogne, det var som hele Egnen var uddød. En mægtig Hunger drog os fremad, skrigende Tarme, der ikke lod sig mætte af Brombær.

Egnen blev mere bakket. Af og til træffer vi et Kildevæld, men Mad, rigtig Menneskemad fik vi først, da vi hen paa Eftermiddagen i en Hultvej saa en Bræddehytte, hvorpaa med en Tjærepes var malet OSTERIA. Hytten var delt i to Rum, i det ene soltes Fødevarer og Kolonial, i det andet var Vinstue og fyldt af et blandet Publikum. Her fandtes alt, hvad vi kunde begære, baade Brød, Skinke, Æg og Vin, og vi fik Maden tilberedt for samme Pris. Det var et Maaltid, som sent vil glemmes, og Fader Beppos Vin gav os Kræfter og Mod. Campagnens Strabadser, Sult og Tøst var overstaaet, ja kunde godt gennemgaas engang endnu, blot for et saadant Maaltid og saadan Vin!

Og da vi mætte og udhvilede arbejdede os op ad Bakken, saa vi Peterskirken gyldne Kuppel lyse i Aftensol. Bag den laa Roma, den hellige Stad, vore Ønskers og Længsels Maal. Stille og andægtige stod vi længe paa Højen, og da Solens sidste Glød var borte gik vi videre.

Den døve og tunghøres Bekymringer.

Det er blandt døve og tunghøre en Kendsgerning, at de mellem hørende betragtes som et helt andet Menneske, maaske denne Beskyldning for en Del er ubegrundet, men et er dog vist, at der nogen, som ikke bliver forstaaet, da er det den døve og tunghøre.

Den, som skriver disse Linier, taler af Erfaring, da jeg efter spansk Syge for et Par Aar siden blev omfremt døvt. Mon du, som færdes glad med aabent lyttende Øre, nogensinde har tænkt rigtigt alvorligt over, hvad det vil sige at miste en af sine saa vigtige Sanser som Hørelsen. Vi hører ikke Fuglenes Sang, ikke en kærlig Stemme trænger indenfor det lukkede Øre.

Mon du, Læser, nogensinde har tænkt over, hvilken Guds Gave du har faaet i Hørelsen. Tænk paa, at din Tid ogsaa kan komme. Hvad du har faaet fik du ganske uforskyldt. Denne saa sørgelige Skæbne kan ramme hvem som helst, den gør ingen Rangforskjel, den hjemsøger baade høje og lave. Har du nogensinde været i et Selskab, hvor der har været døve eller tunghøre til Stiede, da vil du have set, at han (eller hun) faar Lov at sidde ene med sine flakkende Tanker, uden at blive anset af de andre; den hø-

rende synes simpelthen ikke det er Umagen værd at tale til saadan et Menneske, fordi en Samtale med ham ikke kan blive af lang Varighed, og maaske kan han ikke raabes op. Derfor lader Selskabet ham sidde uden at skænke ham en Tanke. Den døve tør ikke blandes sig i Samtalen, da han ikke ved, hvad den er om. Hvis en nu alligevel tog Mod til sig, men saa kom enten til at spørge eller svare rent hen i Vejret fra det, Selskabet talte om, hvad vilde der da ske? Han vilde blive udleet. Jeg har erfaret det, men det er en bitter Erfaring at gøre. Har den døve aflæst, kan han maaske aflæse enkelte Ord, maaske hele Sætninger, og deraf slutte sig, at det er ham de taler om, men han ved ikke hvad der bliver sagt om ham. Hvad tror du ikke, der rører sig i ham et saadant Øjeblik. Hvor kan saadan noget dog pine og saare en lige ind til Hjertet!

Da er det, du skal forklare den døve Samtalens Indhold, men kun faa gør det, men ikke kagle og skrigte det ind i Ørene paa ham, det vil kun gøre ondt værre, sæt Stemmen en Oktav højere, og tal lidt mere langsomt. Er det en, som har aflæst, da stil dig rigtig for Lyset, saa Skyggen ikke falder paa Munden. Aabn Munden lidt mere paa de dybe Vokaler, men ikke alt for meget, og giv saa ikke tabt, for bliver du utaalmodig, hvis du skal sige det om flere Gange, vil du da forundre dig, om den døve ogsaa kan blive det. Kan det ikke lade sig gøre paa anden Maade, da skriv til ham.

Er der nogen, Livet er blevet saa bittert for, at de synes alt Haab er ude, da søg at lette Byrden for dem. Vær ikke tankeløs overfor den døve, der er intet, der kan pine og saare, som naar disse normale, men saa tankeløse Mennesker, kun har Tanke for at le og more sig over den døve. Tænk dig om, hvad han maa lide og savne og sukke om, og hvilken utrolig Mængde Farer og Smaaforskrækkelser tror du ikke, han møder paa sin Vej. Tænk paa den døvsomme, som ikke kender til Sproget, som aldrig har hørt en Lyd. Vis den døve Forstaaelse og Kærlighed, maaske du dermed kunde hjælpe ham til, at han kunde komme til at se Livet mere trygt og lyst i Møde.

Maatte dette bidrage til, at den døve maatte finde mere Forstaaelse blandt de hørende, da var Hensigten med disse Linier naaet.

P. J.

Bornholm.

Midt i Havet, Østersøen med de dunkle, dyblaa Vande, fjernest af de danske Lande ligger ensomt Klippeøen, drømmer blidt i Sommerdage, stemmer op sin Uvejrsklage, Bølgen Sang i Møll og Dur, mens Granitens Kæmpemur kaster den i Harm tilbage eller i et helligt Kryst trykker den til Klippens Kyst.

Folket selv, dets Mænd og Kvinder, ejer Kraft i Tro og Tanke, unge Drømme, Viljer ranke, Udsyn over Klippetinder; Skuden stikker ud paa Havet, raske Mænd af Baadelaget, sunde Børn paa Moders Fang, vaagent Sind for Sagn og Sang, dette Folk, saa rigt begavet, taalsomt, trofast, hjerleglad, har i Sagas Bog sit Blad.

Syng dit Kvad, Du stolte Bølge, syng om de hensvundne Tider, naar mod Klippens Grund du glider, syng for Slægter, som skal følge! aldrig skal din Skønhed blegne, herlige er dine Egne, Rønne, Randklevskaar og Rø, hver en Plet ved Østersø; der er Skønhed alle Vegne, og jeg synger til din Pris lille søde Paradis!

A. C. Meyer.

Børnernes Rubrik

Verdens største Lys.

Hvis der ingen Underskrift var til dette Billede, vilde du vist have vanskeligt ved at gætte, hvad det forestiller. Men nu skal jeg fortælle dig det. Du har skært hørt om den store Operasanger Caruso, som døde for nogen Tid siden. Ja, du har maaske endog hørt hans Stemme i Grammafonen. Han var en ivrig Katolik, og som bekendt beder Katolikkerne ved Sjælemessen lange Bønner for deres afdøde. Under Bønnen brænder der en Vokskjærte for den hedenfarnes Sjæl. De fattige har smaa, spinkle, tynde Lys, og de rige har store, svære Kærter. Caruso var meget rig, og som Følge deraf har man i Amerika bestilt et kunstfærdigt udført Voksllys, som du her ser en Del af under Udarbejdelse. I Fl. Beskrivelsen skal det være 18 Fod højt og 5 Fod ved Foden. Hvis det fik Lov til at brænde uafbrudt, vilde det kunne brænde i 13 Aar og 7 Maanedere. Saa du forstaa jo nok, at det ikke er noget almindeligt Julelys.

Siden vi taler om Julelys, fik I ikke nogle Stumper tilovers fra Juletræet. Dem kan der nemlig godt laves lidt Morskab med. Enhver Dreng bør selv regne ud, hvorledes man laver en saadan Mølle. Den, du ser er lavet af et Papirsrør, som med en Klat Lak er fastgjort til en Tallerken. I øverste Ende sidder en Prop, hvori der med en Naal er anbragt 2 korslagte Vinger. Det hele maa gaa meget let rundt, da de smaa Lys ikke formaar at overvinde

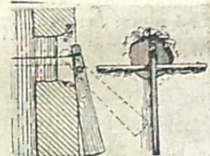
megen Gnidningsmodstand.

Har I været ude at rejse i Julen? I hvert Fald ikke saa langt som denne Dreng, for han har rejst alene saa langt som fra Kristiania til Italien. Her ser du ham med al hans Bagage. Paa hans Kuffert var klisset en Seddel, hvorpaa der stod „Denne Dreng rejser alene til Italien, hjælp ham“. Og alle rejsende kappedes om at hjælpe ham, saa han naaede sit Maal.

Denne lille Dreng har ogsaa været ude at rejse. Han er kendt i alle Verdensdele. Og du kender ham ogsaa, for jeg har fortalt om, hvorledes Chaplin opdagede ham til Filmskuespiller. Vort Billede viser Drengen, Jackie Cooyan, paa Vej til Californien. Han skal ned til den berømte Filmsby der. Men han rejser ikke som andre Drengene. Han gaar til Lokomotivføreren og faar af ham Lov til at køre med paa Lokomotivet. Det kan man ellers kun gøre naar man er Prins — eller man har en Fader, der er Lokomotivfører.

I et tidligere Nummer af Bladet talte vi om Skøjteløb. Denne Sport kan forenes med andre Sportsgrene, saaledes Lystfiskeri. Man maa da hugge Hul i Isen og sænke Snøren igennem. Men det er koldt at staa paa Lur der, og man kan derfor anbringe et Apparat, som paa Afstand viser, naar der er Bid.

Her ser du det fra oven og fra Siden. Paa en rund Stok, som hviler i en Rille i Isen er anbragt en drejelig Viser, i den ene Ende er Snøren fastbunden. Næderst ser du Apparatet fra Siden. — Hvorledes Viseren rejser sig, naar Fisken bider. Naturligvis maa du ikke tage et Stykke Favnebrænde, som er saa tungt, at der skal en Hvalfisk til at hive det op.

Her ser du et Fiskehus paa Møder, som bruges af Vinterfiskere paa de store islagte Søer i Amerika. Manden kan sidde inde i Huset og fiske gennem et Hul i Gulvet. Og er det et godt Fiskested kan han overnatte der, og vil Fisken ikke bide, ja, saa flytter han og prøver sin Lykke et andet Sted.

Onkel Peter.

Den fattige Enkes Jul.

Af H. Bentsen, Klemensker.

—x—

Oppe paa Kvistlejigheden boede Kristian, hans Moder og to Søstre, Karla og Emma.

Karla var den ældste og blev

derfor ofte sat til at passe paa Kristian, medens Moderen, der var Enke, var i Byen og vaskede.

Det var ikke altid saa let at passe Kristian, for han var en lille Galfrans med udpræget Lyst til at gøre alle Slags Spillopper.

Børnernes Mor var fattig og maatte arbejde haardt for at skaffe Udkommet for sig og sine. Hendes Arbejde bestod mest i at vaske for Byens bedrestillede Folk, desuden holdt hun Lejligheden ren for Værten, hvorved hun tjente en Del af Huslejen. Hun havde for nogle Aar siden halt det bedre; det var medens hendes Mand levede. Da havde de et lille hyggeligt Hjem for dem selv. Manden var Arbejder og tjente netop saa meget, at de, naar de ikke stillede altfor store Fordringer til Livet, kunde leve deraf. Men saa kom Ulykken over dem. Manden blev en Dag bragt hjem fra sin Arbejdsplads, ramt af et Hjerteslag. Nu gik det hurtigt tilbage for Enken og Børnene. Ejendommen maatte sælges, og de maatte nøjes med en lille Kvistlejlighed i en af Byens Smaagader.

Børnene havde en Onkel, som ejede en Gaard et Par Mil udenfor Byen, hvor Enken og Børnene boede.

Indtil et Par Aar siden havde Børnene og Moderen tilbragt en kortere Tid af Karlas Skoleferie derude, men nu var der kommen en Mistenning mellem Onkel Janus og Mor, og de havde altsaa ikke været derude de sidste Par Aar.

Nu nærmede Julen sig, den store Fest, hvortil der gøres saa mange Forberedelser, og som imødeses med saa stor Længsel af saavel voksne som Børn.

Samtlige Byens Butikker havde gjort deres bedste for at kunne fremvise en smagfuld Juleudstilling, der kunde lokke det købelystne Publikum ind.

I Kvistlejigheden gjordes ingen Juleforberedelser. Moderen var ude hver Dag for at gaa Folk til Haande med Julerengeringen. Det var lige i Aftenskurvingen lille Juleaften, omkring ved Kl. 4. Børnene sad alene hjemme, Moderen var som sædvanlig ude.

„Tror I ikke, at vi i Jul kommer ud til Onkel Janus paa Lykkegaard? spurgte Kristian de andre to. „Nej, hvor kan du da spørge om saadan noget!“ svarede Karla. Hun kendte det Misforhold, som bestod mellem Onkel Janus og Mor. Saa tav Kristian stille; han havde nu opgivet sit Haab om at komme til at tilbringe Julen hos Onkel Janus. Han mindedes med Fryd tidligere Julefester derude. Der havde været et stort Juletræ med mange Lys, og Kurve med dejlige Godter i.

De havde allesammen danset omkring Juletræet, Lillebror paa Moders Arm, de to Smaapiger, Onkel Janus og Frk. Petersen. Onkel var nemlig Ungkarl og Frk. Petersen var hans Husholderske.

Imidlertid kom Moderen hjem. Hun var træt og udslett, og de gik derfor snart i Seng og sov de retfærdiges Søvn.

Tidlig næste Morgen gik Moderen ud igen, og de tre sad alene. Hver var beskæftiget paa sin Maade, Karla læste og de to andre legede.

Udenfor faldt Sneen i store, hvide Flokke. Det tegnede til en hvid Jul, og det var allerede et godt Kaneføre.

Omkring ved 5 Tiden kom Moderen hjem. Hun var som sædvanlig træt og lagde sig lidt i Sofaen for at hvile sig. — Et Kvarters Tid efter blev de alle opmærksomme paa tunge Trin, der nærmede sig. Tilsidst standsede de ved Enkens Dør og der bankedes. Enken gik

hen og lukkede op. Udenfor stod en høj, pelssklædt Herre, som de ikke kendte.

„God Aften og glædelig Jul“, sagde han „er det ikke her Enkefru Jensen bor?“. „Jo, det er mig“, svarede Enken forundret. „Saa skal jeg hilse fra min Husbond, Janus Mikelsen, om De og Børnene vil køre med mig derud for at tilbringe Julen paa Lykkegaard“.

Det kan nok være der blev Glæde i Enkens Hjem.

Enhver skyndte sig at faa Søndagstøjet paa, og Glæden steg yderligere, da de kom ned paa Gaden og saa, hvorledes de skulde befordres til Lykkegaard. Det var en dejlig nymalet Kane, forspændt med 2 brune Heste.

Enken og Børnene blev pakket godt ind, for at de ikke skulde fryse. Og saa kørte de bort, medens de nød Naboernes misundelige Blikke.

Det var en dejlig Køretur. Da de kom ud paa Landet laa Sneen højt og dækkede Træer og Buske med et tykt, pudret Lag. Da de havde kørt en Times Tid svingede de ind ad Porten til Lykkegaard.

De kørte lige hen til den brede Trappe, hvor Onkel Janus stod for at tage imod dem. „God Aften og velkommen“, raabte han til dem alle.

Derefter hilste han paa dem een for een, men da Turen kom til Enken trak han hende med ind i et tilstødende tomt Værelse. Hvad de talte om fik ingen at vide, men da de kom ud derfra, saa de begge glædere ud og Misforholdet mellem dem var fjærnet.

Saa skulde de spise og efter Afslutningen skulde Juletræet tændes.

Maaltidet bestod af Andesteg og Risengrød; det var Herrerefter for Enkens Børn, og de forsømte ikke at tage for sig af Retterne. Da de alle var mætte bød Onkel „Velkommen“, og nu nærmede den højtidelige Stund sig, da Juletræet skulde tændes. Alles Øjne stirrede spændt paa Døren til Havestuen, hvor Juletræet befandt sig. Der maatte ingen se det før det blev tændt. Frk. Petersen gik ind for at tænde det, og Børnene syntes, hun kunde aldrig blive færdig.

Omsider lukkede hun Døren op, og Børnene saa et Juletræ saa stort, at det var befæstet i Loftet. Under Juletræet laa Julegaverne. Det viste sig, at Onkel Janus havde betænkt hver af Børnene med en passende Gave. Kristian fik en Gyngehest, Karla en Syaske og Emma en stor Dukke, som pænt lukkede Øjnene naar hun lagde den ned.

Men den allerstørste Overraskelse kom dog, da Onkel ud paa Aftenen sagde til Enken: „Jeg er kommen i en vanskelig Situation, for Frk. Petersen flytter til 15. Januar. Saa tænkte jeg at tilbyde dig og dine Børn at flytte herud, mod at du bestyrer Husholdningen for mig.“

Et saa stort et Tilbud turde Enken ikke afslaa. Hun lovede altsaa at blive der, og da Børnene hørte, hvad der var sket, var der ingen Ende paa deres Henrykkelse. — „Hurra“, raabte Kristian i sin overvældende Glæde, „saa maa vi altsaa blive hos Onkel Janus og jeg maa køre med, naar der skal køres til Byen“.

Ovenpaa en saadan Overraskelse kan det nok være der blev fejret en glad Jul, og da det nye Aar kom, rejste Enken alene til Byen for at ordne sine faa Ejendele og for at sige Lejen op hos Værten.

Børnene blev hos Onkel Janus, da de ikke havde noget i Byen at gøre.

— Et Par Dage efter kom Enken igen til Lykkegaard, og nu blev de hos Onkel Janus for bestandig.

Det var rigtignok den bedste Jul, som Enken og Børnene nogensinde havde oplevet.

Alle Slags

Værktøj

og Redskaber anbefales.

Glas, Porcelæn og hele Køkkenudstyr

til billigste Priser.

Allinge Kolonial & Produktforretning

Evangelisk Fællesmøde

afholdes i Tilslutning til de fælles Bønnemøder
i Allinge

Søndag den 8. Januar Kl. 7
paa Christensens Sal.

Fem Talere

Indre Mission.

Luthersk Missionsforening

Evang. luth. Missionsforening

Baptistmenigheden, Metodistmenigheden.

Ima Foderstoffer

Billigste Dagspriser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Hvem har Brug for god Saasæd?

Vi har nogle Partier af bornholmsk Avl til rimelig Pris.

Svaløf Segerhavre, smuk og kraftig.

Tystofte Prenticebyg, 2-rd., sortsrent.

Abed Prenticebyg, do. do.

Meget smukke Glæns Ærter.

Levering Marts—April efter Forbrug.

Nordlandets Handelshus.

Kul og Koks

er nu det billigste Brændsel!

Store harpede Derbyshirekul	a 4,80 pr. hl
do. uharpede do.	a 4,50 pr. hl
Ekstra gode do. Nøddekul	5,00
Eng. Gaskoks, meget kraftige	a 4,00 pr. hl
Gode Afharpningskul	a 2,50 pr. hl

Nordlandets Handelshus.

En halv Kasse - 50 Stk.

gode Cigarer for 6 Kr.

Alle de gode, kendte Mærker har vi i tør, lagret Kvalitet og i alle Pakninger.

Nordlandets Handelshus.

Pulveriseret Svovlblomme til Hønserejerne.

do. raa Potaske til Vask.

Ny Nattalin. Tjæders Insektpulver

selges i

Nordlandets Handelshus.

Avertør i Nordbornholms Ugeblad!

Billigste Annoncepris. - Læses overalt paa Nordlandet

MAGASIN DU NORD

Silke-Tricoline Jumbors

haves i mange Farver.

Pris pr. Stk. 25 Kr.

Magasin du Nord, Allinge,
ved Victor Planck

Slaa Rotterne ihjel med

RATIN

Dyrlæge, Laboratorieforstander
L. BALLE
Afhandling af Rattedyddelen
der gives Anvisning paa
den Udregningsplan,
som bør følges for at
opnaa et godt Resultat.
udleveret gratis af:
Ny Sending hver Uge

Nordlandets Handelshus

Tagtjære, Tagpap
Papsøm

Altid prima Varer. Prisen nedsat.

Allinge Kolonial- og
Produktforretning.

Et Parti Puder

til Kurvemøbler er hjemkom-
men og sælges til Kr. 5,25 pr.
Sæt.

Nordlandets Handelshus.

Skæreriet

og Maskinsnedkeriet

anbefales.

L. Fikl, Klemensker.

Telefon n. 13.

Den fineste Klipfisk

og

de bedste Japan Ris

sælges i

Nordlandets Handelshus

Honningglas.

3,25 Øre pr. Dusin.

Et Parti udmærket

THE

„Sumatra Pico“

sælges for kun 2,50 pr. 1/2 kg.

Allinge Kolonial- og Produktforretning

NOMATOLSÆBEN

(80 % Toiletsæbe)

giver Dem

Renhed — Sundhed
Skonhed.

Faas overalt paa Øen.

MAGASIN DU NORD

Crepe de chine

er paa Lager

i nye moderne Farver fra
9,80 pr. m.

Magasin du Nord, Allinge,
ved Victor Planck.

Piano til Salg.

Brugt Piano er til Salg for Kr.
300.

Bladets Kontor anviser.

Overretssagfører

Bojesen Kofoed, Rønne
St. Mortensgade 17.

Inkassation, Dokumentskrivning m. m.
Træffes i Hasle Onsdag Formid.

Noder.

Et Parti nye Noder er hjemkomne
og anbefales paa det bedste.

Allinge Boghandel.

Ærede By- og Landboere.

Opmærksomheden henledes paa,
at jeg sælger hele mit Lager af
Træskostøvlér, Jyder og Kap-
sko til meget nedsatte Priser.

Et stort Parti Klædesko til smaa
Priser i

M. Lunds Træskoforretning
— Allinge —

Et Parti

TAPETER

udsælges for 40 Øre Rullen.

Allinge Kolonial- og
Produktforretning.

Olsker

Restancer af Statsskat for 1. Halv-
aar 1921—22 vil blive inddrevet ved
Udpantning efter den 15. Januar d.
A., hvilket herved bekendtgøres.
Sogneraadet.

I Tospænder Kane

og en enspænder Slæde er billig
til Salg,

Carl Pedersen,
Tlf. 98. Smedemester.

Frelsens Hær, Allinge.

Musikmøder, ledet af Kapt. Møl-
ler fra Nexø, Torsdag den 12. og
Fredag den 13. Kl. 8 Aften.

Ungdomsfest Tirsdag d. 10. Kl. 8.

Frelsens Hær, Sandvig.

I Aften, Fredag, Kl. 7 1/2, indbydes
ældre og gifte Folk til Juletræsfest
i Raadstuen.

Mødet i Allinge aflyses.

Tak.

En hjertelig Tak for Opmærksom-
heden ved vort Sølvybrillup.

A. Hansen og Hustru,
Storedal.

Olsker.

Kommuneskatten

for 2det Halvjaar 1921—22 modtages
paa Dalegaard hver Lørdag Eftmd.
samt ved Mejeriet „Kajbjerggaard“s
Udbetaling den 13. Januar d. A.

Sogneraadet.

Dameskræddersyning

udføres smukt og billigt

N. Jensen mellem Byerne.

Kaalroer

er til Salg eller Bytte med Kreatu-
rer paa Lyngholt.

Allinge Biograf.

Søndag den 8. Januar Kl. 7 1/2

Kelly i Pigeinstituttet.

Stort Lystspil i 5 Akter.

I Hovedrollen den berømte Skue-
spiller George Walck.

Hans bedre Halvdel

Lystspil fra Nord. Filmcomp.

CLOËTTA'S

Fineste dansk Fabrikat
i ½ Kg Pakker.

Færdigsyede Klæder og Metervarer.

Jeg sælger den fineste **Overfrakke** til 85 Kr.
Stortrøjer med heluldet Fodr til voksne 45-55 Kr. Fine blaa
Cheviots og **Kulørte** Klædninger 75 Kr., mindre Størrelser bill.
Motorjakker og **Regnkapper**, alle Størrelser 35 Kr.
Drengklædninger fra 21 Kr. til 32 Kr. **Stortrøjer**
fra 8,50 til 35 Kr. **Prima Molskindsbeklæder** til voksne fra
8-11 Kr. og **Masser af Overtræksbenklæder, Skjorter**
Bluser og **Bluserunder**. — Stort Lager i Klæde, Buchskind,
Cheviot og Serges fra 8 Kr. pr. m. Stort Lager af **Uldtæpper** af
prima Uld fra 9,50. **Eskimo** i 5 forskellige Farver til Damefrakker
og Kaaber af allerfineste Vare til 15,50 pr. m. Et pænt Udvalg i **Kjø-**
letøjer. Største Lager af **Bomuldstøj** og **Lærreder** til
billigste Pris.
Vil De købe reelle, gode Varer til billige Priser, saa køb hos mig.
De bliver ikke skuffet.

Jens Hansen, Allinge.

Vi sælger et svært **Hestedækken**, 2½ Alen
langt, for 8 Kr. Vandtætte Dækkener haves ogsaa paa Lager.
Nordlandets Handelshus.

Allinge Skæreri.

En Ladning prima kantskaarne **Brædder** og Plankeender er
i disse Dage hjemkommen fra Sundsvold — og sælges langt under alm.
Dags Pris. Brædderne er 1" tykke og 4"-4½"-5" brede og fra 6-
24 Fod lange. Plankerne fra 2-6 Fod lange, indtil 12" brede og 1-4
Tom tykke.
Al Skærning og Høvning udføres godt og billigt. Lister og Ge-
rigter haves paa Lager.

Vi sælger **Arbejdsbenklæder**
til 5 Kr. pr. Par og blaa Jakker til 5 Kr. Stk.
Nordlandets Handelshus.

Isenkram.

Da vi har faaet nye Sendinger Isenkram hjem til smaa
Priser og nedsat Priserne paa det gamle Lager, kan vi anbe-
fale det ærede Publikum at købe deres Forbrug hos os.
Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Prima Kolonialvarer

bedst og billigst hos

Allinge

Kolonial- & Produktforretning.

CLOËTTA'S

Beca

Køge-Chocoladen

Allinge-Sandvig
kommunale Udvalg

—o—

Allinge Havn.

Chr. Olsen, Herman Mortensen,
Formanden, Laur. Pedersen, Hans
Madsen.

Sandvig Havn.

Chr. Olsen, Emil Andersen, For-
manden, Johs. Rømer, Harald Mo-
gensen.

Kasse og Regnskab.

Formanden, P. C. Holm, Laur.
Pedersen.

Fattige.

Emil Holm, P. C. Holm, Laurits
Pedersen, Harald Mogensen, Land-
distriktsforstanderen.

Alderdoms understøttelse.

Emil Holm, P. C. Holm, Hans
Madsen, Landdistriktsforstanderen.

Gas- og Vandværk.

Chr. Olsen, Emil Andersen, Th.
Hansen, Laur. Pedersen, Johs. Rø-
mer.

Raadhuset.

Emil Holm, Herm. Mortensen,
Formanden.

Valgbestyrrelse.

Formanden, Chr. Olsen, Laurits
Pedersen.

Sanatoriet.

Formanden, Supl. Chr. Olsen.

Sygehuset.

Emil Holm, Laur. Pedersen.

Gader og Veje.

Emil Andersen, Herm. Mortensen,
Hans Madsen, Johs. Rømer.

Forskönnelse.

Chr. Olsen, P. C. Holm, Emil
Andersen, Hans Madsen, Johannes
Rømer.

Legater.

P. C. Holm, Hans Madsen.

Politikorpset.

M. C. Funch.

Skolen.

Th. Hansen, Emil Andersen, For-
manden, Landdistriktsforstanderen.

Skolekommissionen.

Th. Hansen, Laur. Pedersen.

Børnebogsamlingerne.

Chr. Olsen, Har. Mogensen.

Folkebogsamlingen.

Chr. Olsen, Chr. Larsen.

Svendeprøve.

Formanden, Herman Mortensen,
Hans Madsen.

Hjælpekassen.

O. Thorngren, Formand.
Snedker Chr. Lind, Kasserer.

Sundhedskommissionen.

Chr. Olsen, Joh. Rømer.

Bygningskommissionen.

Chr. Olsen, Emil Andersen, Hans
Madsen, Harald Mogensen, Formd.

Brandkommissionen.

Herman Mortensen.

Bevillingsnævnet.

Emil Holm, Emil Andersen, Hans
Madsen, Johs. Rømer, Formanden.

Værgeraadet.

Emil Holm, Supl. Laur. Petersen.

Jernbanen.

Emil Holm, Hans Madsen,
Supl. P. C. Holm, Johs. Rømer.

Ved Sessionen.

Th. Hansen.

Brændsel.

Emil Holm, P. C. Holm, Hans
Madsen.

Enkebørn.

Chr. Olsen, Chr. Larsen, Johs
Rømer.

Plejebørn.

Emil Holm, Adolf Madsen, Frk.
Hjorth.

Fattigforstandere.

P. P. Møller, P. Holm, Th. An-
dersen.

Køb deres Klædesso hos os.

Vi fører en stærk Sko, lavet af
Militærklæde, og Prisen er meget
rimelig.

Nordlandets Handelshus

Glas, Porcellæn, Isenkram,
alle Slags.

De nye Sendinger sælges kolossalt billigt i

Nordlandets Handelshus.

BORNA smager delikat.

Vi noterer gerne Bestillinger paa

Kløver, Græs- og Roefrø.

Vi har Prislister, som kan tjene til Rettesnor, men hvis
Priserne bliver lavere, saa følges Nedgangen.

Nordlandets Handelshus.

BORNA er god!

De, der ønsker at bestille

**18 pct. Superfosfat, 37 pct. Kaligød-
ning, Chilesalpeter, Norges-salpeter
og Gødningsskalk**, bedes indgive deres Bestil-
ling til

Allinge Kolonial & Produktforretning

Alle Mennesker,

som har set, hvorledes

Bornholms Vegetabil Margarine,

fremstilles, behandles og opbevares, vil ganske uvil-
kaarligt forlange dette højfine Produkt til sine Maal-
tider. — Alle Forretninger i Allinge-Sandvig sælger
Bornholms Vegetabil Margarine.

Et Stk. rødbrunt Skørteklæde

2 Alen bredt, sælges for 4 Kr. pr. m.

Nordlandets Handelshus.

Allinge Kolonial & Produktforretning

anbefaler sig til de ærede Forbrugere med nye og tørrede Frugter,
nye Byggryn, grove, fine og mellem. Alle Slags Krydderier, friske
og kraftige. Risengryn, amerikansk Mel, sjælden fin Vare. Dansk
Hvedemel, der som bekendt er 1ste Klasse.

Et Parti Klipfisk sælges særlig billigt.

Chokolade sælges endnu til den billige Pris.

BORNA giver lækkert Smørrebrød.

Hverdagsveste lige hjemkomne	6,25
Blaa Maskinjakker	5,00
Ekstra svære do.	8,50
Graa Jakker	10,75
Blaa Benklæder	5,00
Graa Buchskinds do.	7,25
Molskindsbeklæder	9,00

Nordlandets Handelshus.

Jernbanefløj

til Arbejdstøj og Drengetøj, bedste Kvalitet, nedsat til 6,65.

Nordlandets Handelshus.

BORNA er bedst og billigst.